

BAB 5

ANALISIS KONTRASTIF KATA BILANGAN DAN PENJODOH BILANGAN DI ANTARA BAHASA MELAYU DAN BAHASA JEPUN

5.0 Pengenalan

Dalam bab 4 sebelum ini penulis telah menghuraikan peraturan dan sistem kata bilangan dan penjodoh bilangan yang terdapat pada kedua-dua bahasa Melayu dan bahasa Jepun. Seterusnya dalam bab ini satu perbandingan secara sistematik akan dijalankan ke atas kata bilangan dan penjodoh bilangan bahasa Melayu dan bahasa Jepun. Kajian ini ditumpukan pada padanan kata, dan sistem ejaan dalam bentuk tulisan roman (roma-ji) bagi tajuk kata bilangan. Manakala pada tajuk penjodoh bilangan pula, kajian difokuskan pada makna perkataan, cara penggunaannya dan urutannya dalam ayat.

Menerusi kajian perbandingan ini, penulis akan cuba memperlihatkan ciri-ciri persamaan dan perbezaan di antara sistem kata bilangan dan penjodoh bilangan kedua-dua bahasa Melayu dan bahasa Jepun. Namun perbandingan dari segi perbezaannya lebih ditumpukan. Dengan cara ini, penulis berharap segala punca kesilapan dan kesulitan yang dihadapi oleh pelajar akan dapat diramal dan dikenal pasti, dengan itu langkah-langkah untuk mengatasi kesilapan itu boleh dilakukan oleh penyelidik dan pengajar. Hal ini bersesuaian dengan pendapat **Lado** (1957)

yang menyatakan “ ... *we can predict and describe the patterns (of L2) that will cause difficulty in learning and those that will not cause difficulty*”. **Oller** (1971)

pula menerangkan Analisis Kontrastif sebagai “... *a device for predicting points of difficulty and some of the errors that learners will make*”.

Menurut **Carl James** (1980) pula, terdapat tiga perkara yang boleh diramalkan dalam analisis kontrastif iaitu, pertama, meramalkan aspek apa yang boleh menimbulkan masalah. Kedua, meramalkan kesulitan yang bakal dihadapi dan yang ketiga, meramalkan kesilapan yang boleh berlaku. Ramalan-ramalan yang disebutkan ini mungkin dapat kita lihat apabila analisis kontrastif ini dijalankan dan diperbincangkan secara lebih terperinci.

5.1 Analisis kontrastif sistem kata bilangan bahasa Melayu dan bahasa Jepun

Perbincangan akan dimulakan dengan perbandingan sistem kata bilangan bahasa Melayu dan bahasa Jepun. Padanan kata bagi kata bilangan dari nombor satu hingga ke nombor sepuluh di antara bahasa Melayu dan bahasa Jepun diperlihatkan di dalam jadual 5.1.

Jadual 5.1

Sistem kata bilangan bahasa Melayu dan bahasa Jepun
dari nombor satu hingga ke nombor sepuluh

Kata Bilangan Bahasa Melayu	Kata Bilangan Bahasa Jepun
satu	ichi
dua	ni
tiga	san
empat	yon, shi
lima	go
enam	roku
tujuh	nana, shichi
lapan	hachi
sembilan	kyuu, ku
sepuluh	juu

Jika diamati pada jadual di atas kita dapati setiap kata bilangan Bahasa Melayu ada padanannya dengan bahasa Jepun. Iaitu dari angka satu hingga ke angka sepuluh. Namun pada angka **empat**, **tujuh** dan **sembilan**, terdapat dua padanan kata dalam bahasa Jepun. Hal ini menimbulkan kebimbangan kepada pelajar untuk memilih kata padanan yang betul. Walau bagaimana pun setakat angka dalam lingkungan sepuluh, ianya masih tidak menjadi masalah untuk membilang. Angka **empat** dalam bahasa Melayu boleh dipadankan dengan **yon** atau **shi** dalam bahasa Jepun. Begitu juga

dengan angka **tujuh** dan **sembilan**, tidak menjadi kesalahan jika dipadankan dengan mana-mana angka di antara **nana** atau **shichi** dan **kyuu** atau **ku** dalam bahasa Jepun.

Sekarang kita lihat pula bagaimana keadaannya jika angka itu lebih daripada sepuluh dan seterusnya? Bagi menjawab soalan ini, sila lihat jadual 5.2 di bawah:

Jadual 5.2

**Analisis sistem kata bilangan bahasa Melayu dan bahasa Jepun dari angka
sebelas hingga ke angka sembilan puluh sembilan**

Kata Bilangan Bahasa Melayu	Kata Bilangan Bahasa Jepun
sebelas	juu-ichi
dua belas	juu-ni
tiga belas	juu-san
empat belas	juu-yon, juu-shi
lima belas	juu-go
enam belas	juu-roku
tujuh belas	juu-nana, juu-shichi
lapan belas	juu-hachi
sembilan belas	juu-kyuu, juu-ku
dua puluh	ni-juu
dua puluh satu	ni-juu-ichi
dua puluh dua	ni-juu-ni
dua puluh tiga	ni-juu-san

Jadual 5.2 - Sambungan

dua puluh empat	ni-juu-yon, ni-juu-shi
dua puluh tujuh	ni-juu-nana, ni-juu-shichi
dua puluh sembilan	ni-juu-kyuu, ni-juu-ku
tiga puluh empat	san-juu-yon, san-juu-yon
tiga puluh tujuh	san-juu-nana, san-juu-shichi
tiga puluh sembilan	san-juu-kyuu, san-juu-ku
empat puluh empat	yon-juu-yon, yon-juu-shi
tujuh puluh tujuh	nana-juu-nana, nana-juu-shichi
sembilan puluh sembilan	kyuu-juu-kyuu, kyuu-juu-ku

Di dalam jadual 5.2, tidak keseluruhan bilangan dari sebelas hingga ke sembilan puluh sembilan disenaraikan. Untuk tujuan analisis, kata bilangan **empat**, **tujuh** dan **sembilan** lebih diutamakan kerana pada keadaan tertentu ia boleh menimbulkan kekeliruan kepada para pelajar Melayu. Walau bagaimanapun cara membilang angka-angka belasan dan puluhan yang lain (selain daripada angka empat, tujuh dan sembilan) tidaklah sukar kerana ianya dibentuk dengan kombinasi angka-angka dua hingga sembilan dengan gabungan puluh. Contohnya:

BM: tiga belas

BJ: (gabungan nombor sepuluh dan tiga) → juu-san

BM: dua puluh lima

BJ: (gabungan nombor dua puluh dan lima) → ni-juu-go

BM: lapan puluh enam

BJ: (gabungan nombor lapan puluh dan enam) → hachi-juu-roku

Berbalik kepada angka belasan dan puluhan bagi **empat**, **tujuh** dan **sembilan**, dari penelitian dalam jadual 5.2 di atas, kita dapat merumuskan bahawa sekiranya angka-angka tersebut berada di kedudukan belakang nombor lain, maka ia boleh digantikan dengan mana-mana dua angka iaitu untuk **empat**, **yon** atau **shi**, untuk **tujuh**, **nana** atau **shichi** dan untuk **sembilan**, **kyuu** atau **ku**.

Contohnya boleh dirujuk dalam jadual 5.2 bagi angka empat belas, tujuh belas, sembilan belas, dua puluh empat, dua puluh tujuh, dua puluh sembilan dan seterusnya. Pelajar-pelajar dapat memberikan padanan nombor-nombor dengan mudah dan tepat seperti contoh di bawah:-

(1) angka **empat belas** dalam bahasa Melayu dipadankan dengan **juu-yon** atau **juu-shi** dalam bahasa Jepun

(2) angka **tiga puluh tujuh** dalam bahasa Melayu dipadankan dengan **san-juu-nana** atau **san-juu-shichi** dalam bahasa Jepun

(3) angka **lima puluh sembilan** dalam bahasa Melayu dipadankan dengan **go-juu-kyuu** atau **go-juu-ku** dalam bahasa Jepun

Walaupun bagaimanapun mungkin juga berlaku kesalahan pada peringkat ini. Kesalahan pelajar yang dapat diramalkan oleh penulis seperti berikut:

BM: tiga belas

BJ (salah):* ichi-juu-san

BJ (betul): juu-san

BM: lapan belas

BJ (salah):* ichi-juu-hachi

BJ (betul): juu-hachi

Kesimpulan daripada kesalahan contoh di atas adalah, kesalahan-kesalahan yang berlaku adalah disebabkan kesalahan 'over generalization' oleh pelajar dengan menggunakan peraturan yang tidak lengkap.

Pada situasi yang lain pula, jika angka **empat**, **tujuh** dan **sembilan** berada di kedudukan hadapan nombor lain, maka angka **yon**, **nana** dan **shichi** tidak dapat saling digantikan dengan **shi**, **shichi** atau **ku**. Contohnya, **empat puluh empat** dalam bahasa Melayu tidak dapat dipadankan dengan **shi-juu-yon** atau **shi-juu-shi** dalam

bahasa Jepun. (Padanan yang betul ialah **yon-juu-yon** atau **yon-juu-shi** – sila rujuk jadual 5.2)

sembilan puluh sembilan dalam bahasa Melayu tidak dapat dipadankan dengan **ku-juu-kyu** atau **ku-juu-ku** dalam bahasa Jepun. (Padanan yang betul ialah **kyuu-juu-kyuu** atau **kyuu-juu-ku** –sila rujuk jadual 5.2)

Jadual 5.3 di bawah ini pula akan menerangkan sistem kata bilangan bahasa Melayu dan bahasa Jepun. Menerusi jadual ini kita akan dapat mengetahui peraturan dan pembetulan nombor-nombor dari seratus hingga ke seratus ribu yang terdapat dalam kedua-dua bahasa tersebut.

Jadual 5.3
Sistem kata bilangan bahasa Melayu dan bahasa Jepun
dari angka seratus hingga ke seratus ribu

Kata Bilangan Bahasa Melayu	Kata Bilangan Bahasa Jepun
satu ratus/seratus	hyaku
dua ratus	ni-hyaku
tiga ratus	san'-byaku
empat ratus	yon-hyaku
lima ratus	go-hyaku
enam ratus	roppyaku
tujuh ratus	nana-hyaku

Jadual 5.3 - Sambungan

lapan ratus	happyaku
sembilan ratus	kyuu-hyaku
satu ribu/seribu	sen
dua ribu	ni-sen
tiga ribu	san-zen
empat ribu	yon-sen
lima ribu	go-sen
enam ribu	roku-sen
tujuh ribu	nana-sen
lapan ribu	hassen
sembilan ribu	kyuu-sen
sepuluh ribu	ichi-man
sebelas ribu	ichi-man issen
dua belas ribu	ichi-man ni-sen
tiga belas ribu	ichi-man san`-zen
dua puluh ribu	ni-man
tiga puluh ribu	san-man
empat puluh ribu	yon-man
lima puluh ribu	go-man
enam puluh ribu	roku-man
tujuh puluh ribu	nana-man
lapan puluh ribu	hachi-man

Jadual 5.3 - Sambungan

sembilan puluh ribu	kyuu-man
satu ratus ribu/seratus ribu	juu-man
dua ratus ribu	nijuu-man
tiga ratus ribu	sanjuu-man
empat ratus ribu	yonjuu-man
lima ratus ribu	gojuu-man
enam ratus ribu	rokujuu-man
tujuh ratus ribu	nanajuu-man
lapan ratus ribu	hachijuu-man
sembilan ratus ribu	kyuujuu-man
satu juta/sejuta	sen'-man

Melalui penelitian pada jadual di atas jelaslah bahawa sistem kata bilangan bahasa Melayu dan bahasa Jepun mempunyai ciri persamaan bagi bilangan angka satu ratus/seratus hingga ke sembilan ribu. Tetapi terdapat perbezaan yang ketara pada angka seribu dan angka sepuluh ribu hingga ke satu juta/sejuta. Di sinilah kesulitan yang akan dihadapi oleh pelajar Melayu dan berkemungkinan berbagai-bagai masalah akan timbul semasa mempelajari tajuk kata bilangan ini nanti.

Untuk menerangkan fenomena itu, contoh-contoh di bawah akan menunjukkan kesalahan-kesalahan yang mungkin terjadi.

Contoh 1.

Ayat BM: Cik Abe ada **seribu** yen.

Ayat BJ (salah): *Abe-san wa okane ga **ichi-sen**-en arimasu.

Ayat BJ (betul): Abe-san wa okane ga **sen**-en arimasu.

Contoh 2.

Ayat BM: Kereta merah itu berharga **sepuluh ribu** ringgit Malaysia.

Ayat BJ (salah): *Ano akai kuruma wa **juu-sen** Mareishia ringgito desu.

Ayat BJ (betul): Ano akai kuruma wa **ichi-man** Mareishia ringgito desu.

Contoh 3.

Ayat BM: Seramai **seratus ribu orang** telah hadir dalam perhimpunan itu.

Ayat BJ (salah): *Ano shugo ni hito ga **hyaku-sen-nin** shusseki shimashita.

Ayat BJ(betul): Ano shugo ni hito ga **juu-man-nin** shusseki shimashita.

Contoh 4.

Ayat BM: Dia menerima wang bernilai **sejuta** ringgit Malaysia daripada ayahnya yang kaya itu.

Ayat BJ (salah): *Kare wa okane mochi no otosan ni **ichi-oku** Mareishia ringgito moraimashita.

Ayat BJ (betul): Kare wa okane mochi no otosan ni **sen'-man** Mareishia ringgito moraimashita.

Contoh-contoh ayat yang salah dalam bahasa Jepun di atas merupakan ramalan penulis terhadap kesilapan yang mungkin berlaku. Biasanya pelajar mudah keliru dengan angka *ichi-man* dalam bahasa Jepun, kerana jika diterjemahkan angka sepuluh ribu mengikut sistem yang ada dalam bahasa ibunda mereka, mereka akan mengatakan *sepuluh ribu* adalah *juu-sen* atau kadang-kala menjadi *juu-man* dalam bahasa Jepun. Perkara ini terjadi disebabkan pelajar memindahkan sistem yang ada dalam bahasa ibunda mereka ke dalam bahasa sasaran yang mereka pelajari. Oleh itu pelajar akan menterjemahkan *sepuluh ribu* menjadi *juu-sen*, di mana jawapan yang sebenar adalah *ichi-man*. Sukar untuk mereka menjadikan kebiasaan yang *man* dalam bahasa Jepun bermaksud *puluh ribu*. Kesulitan ini akan berlanjutan hinggalah ke angka yang lebih besar seperti ratus ribu dan seterusnya.

5.2 Sistem ejaan kata bilangan bahasa Melayu dan bahasa Jepun

Menyentuh sistem ejaan kata bilangan ini. Sebenarnya apa yang ingin penulis ketengahkan ialah sistem ejaan dalam bentuk tulisan “roma-ji” bahasa Jepun. Memandangkan pelajar-pelajar Melayu di UiTM lebih banyak menggunakan tulisan “roma-ji” dalam pembelajaran bahasa Jepun, adalah elok sistem ejaan ini dikaji

supaya dapat membantu pelajar apabila menghadapi kesukaran khasnya dalam ejaan kata bilangan kelak.

Bagi sistem ejaan Bahasa Melayu, tidak perlu diperbincangkan dalam kajian ini kerana pada keseluruhannya tiada masalah ejaan yang akan timbul bagi pelajar Melayu yang telah sampai ke tahap pengajian tinggi seperti di UiTM. Tetapi lain pula halnya dengan sistem ejaan bahasa Jepun, walaupun pelajar mempelajarinya dalam tulisan “roma-ji” tetapi sesetengah perkataan kata bilangan mungkin boleh disalah eja. Sistem ejaan ini berkait rapat dengan sistem fonologi bahasa Jepun, di mana ia boleh dilihat seperti kes-kes yang akan dibincangkan di bawah ini.

5.2.1 Kes-kes pengecualian sistem fonologi kata bilangan bahasa Jepun

Beberapa perubahan pada bunyi akan berlaku sekiranya kata bilangan ditambah dengan tarikh (haribulan), masa(jam, minit, saat) dan penjodoh bilangan, di mana bunyi dasarnya akan berubah sama sekali. Contoh-contoh kes pengecualian ini boleh dilihat di dalam jadual 5.4 berikut:

Jadual 5.4

Kata bilangan bahasa Melayu dan bahasa Jepun

(bunyi berubah dengan penambahan tarikh, masa dan penjodoh bilangan)

KB BM + TARIKH	KB BJ + TARIKH	KB BM + MASA	KB BJ + MASA	KB BM + PEN. BIL.	KB BJ + PEN. BIL.
satu haribulan	*tsuitachi	satu minit	*ippun	seorang	*hitori
dua haribulan	*futsuka	dua minit	ni-fun	dua orang	*futari
tiga haribulan	*mikka	tiga minit	*san-pun	tiga orang	san-nin
empat haribulan	*yokka	empat minit	*yon-pun	empat orang	*yo-nin
Lima haribulan	*itsuka	lima minit	go-fun	secawan, segelas	*ippai
enam haribulan	*muika	enam minit	*roppun	dua cawan, dua gelas	ni-hai
tujuh haribulan	*nanoka	tujuh minit	nana-fun	tiga cawan, tiga gelas	*san'bai
lapan haribulan	*youka	lapan minit	*happun	enam cawan, enam gelas	*roppai

Jadual 5.4- Sambungan

sembilan haribulan	*kokonoka	sembilan minit	kyuu-fun	lapan cawan, lapan gelas	*happai
sepuluh haribulan	*tooka	sepuluh minit	*juppun, jippun	sepuluh cawan, sepuluh gelas	*juppai
sebelas haribulan	juu-ichi- nichi	sebelas minit	*juuippun	senaskhah	*issatsu
empat belas haribulan	*juu-yokka	pukul satu	ichi-ji	lapan naskhah	*hassatsu
dua puluh haribulan	*hatsuka	pukul empat	*yo-ji	sepuluh naskhah	*jussatsu, jissatsu

Di dalam jadual 5.4, ditunjukkan perubahan-perubahan dari segi fonologi pada tanda “*” di mana bunyi kata bilangan akan berubah apabila ditambah dengan tarikh, masa dan penjodoh bilangan. Bagi penambahan kata bilangan dengan tarikh, bunyi kata bilangan bagi angka satu hingga sepuluh akan berubah sama sekali. Selain itu, angka-angka seperti empat belas, dua puluh dan dua puluh empat juga akan turut bertukar. Kemudian bagi penambahan kata bilangan dengan masa dan penjodoh

bilangan pula, angka-angka seperti satu, tiga, enam, lapan dan sepuluh akan terlibat dalam perubahan bunyi kata bilangan. Contoh perubahan bunyi bagi penjodoh bilangan dengan kata dasar *-hon* boleh dirujuk pada bab 4 halaman 76. Walau bagaimanapun perubahan bunyi ini tidak melibatkan perubahan pada makna penjodoh bilangan tersebut. Contohnya untuk *ippon*, *ni-hon* dan *san'bon* kesemuanya bermakna *batang* walaupun bunyi berbeza bagi setiap penjodoh bilangan dengan angka-angka 1, 2 dan 3.

Fenomena-fenomena di atas merupakan kesulitan yang bakal dihadapi oleh pelajar dalam mempelajari bahasa Jepun. Oleh yang demikian langkah-langkah dan teknik-teknik yang baik dan berkesan perlu difikirkan oleh pengajar dan penyelidik supaya pelajar dapat mengingat sistem ini dengan lebih baik.

5.3 Makna pada penjodoh bilangan bahasa Melayu dan bahasa Jepun

Menurut **Asmah Haji Omar** (1980), Penjodoh Bilangan sebenarnya adalah kata nama yang digunakan dengan pengertian khusus dalam konteks bilangan dan kata nama tertentu.

Dari segi nahu, penjodoh bilangan dalam bahasa Melayu boleh dibahagikan ke dalam dua kategori sintaksis, iaitu:

- (i) penjodoh bilangan yang boleh berfungsi sebagai kata nama penuh.

(ii) penjodoh bilangan yang hanya berfungsi sebagai penjodoh bilangan.

Penjodoh bilangan dalam kategori (i) boleh “jernih” dan “tak jernih”. Penjodoh bilangan “jernih” memperlihatkan makna pada keseluruhan atau sebahagiannya dengan kata nama tertentu. Contoh-contoh di bawah ini dipetik daripada buku “**Nahu Melayu Mutakhir**”:

(i) **orang**, yang membawa maksud manusia. Penjodoh bilangan ini digunakan untuk kata nama manusia.

(ii) **ekor**, yang membawa maksud bahagian buntut binatang. Penjodoh bilangan ini digunakan untuk kata nama binatang.

(iii) **biji**, yang membawa maksud bahagian dalam buah yang digunakan sebagai benih. Penjodoh bilangan ini digunakan untuk benda-benda kecil.

(iv) **batang**, yang membawa maksud bahagian pokok yang tegak dan tinggi. Penjodoh bilangan ini digunakan untuk pokok.

(v) **kuntum**, yang membawa maksud bunga yang masih kuncup. Penjodoh bilangan ini digunakan untuk bunga.

Penjodoh bilangan “tak jernih” ialah penjodoh bilangan yang tidak memperlihatkan adanya hubungan makna dengan kata nama yang sebunyi dengannya. Lihat contoh-contoh (yang juga dipetik daripada buku “**Nahu Melayu Mutakhir**”) di bawah ini:

(1) (i) **bentuk**, yang membawa maksud bangun atau rupa sesuatu. Penjodoh bilangan ini digunakan untuk cincin dan mata kail.

(ii) **buah**, yang membawa maksud bahagian tumbuhan yang terjadi dari bunga. Penjodoh bilangan ini digunakan untuk benda yang besar seperti kenderaan, perabot, rumah dan sebagainya.

(iii) **mata**, yang membawa maksud bahagian pada muka manusia yang memberi indera pandang. Penjodoh bilangan ini digunakan untuk lauk.

(iv) **patah**, yang membawa maksud terputus dua. Penjodoh bilangan ini digunakan untuk perkataan.

(v) **papan**, yang membawa maksud kayu yang tipis dan agak lebar. Penjodoh bilangan ini digunakan untuk mercun, asam jawa dan petai.

Ada penjodoh bilangan yang jernih dengan kata nama tertentu, tetapi tak jernih dengan lainnya. Sebagai contoh, penjodoh bilangan **pucuk** adalah jernih jika

digunakan dengan kata *rebung* tetapi tak jernih dengan kata *surat*, *senapang* dan *pistol*. Makna leksikal bagi *pucuk* ialah daun yang muda.

Penjodoh bilangan dalam kategori (ii) pula tak pernah berdiri dengan sendirinya sebagai kata nama di luar konteks frasa bilangan, adalah seperti yang dibawah ini:

(2) (i) *piak* – penjodoh bilangan yang digunakan untuk kacip.

(ii) *labuh* – penjodoh bilangan yang digunakan untuk jala ikan.

(iii) *utas* – penjodoh bilangan untuk benang, rantai dan sebagainya.

(iv) *helai* – penjodoh bilangan untuk daun, kain, tikar, kertas dan benda-benda lain yang nipis.

(v) *bilah* – penjodoh bilangan untuk pisau, sudu, garpu dan sebagainya.

Secara kesimpulannya, penjodoh bilangan bahasa Melayu boleh dikategorikan mengikut fitur distingtif seperti dalam jadual 5.5:

Jadual 5.5

Fitur-fitur Semantik beberapa penjodoh bilangan bahasa Melayu

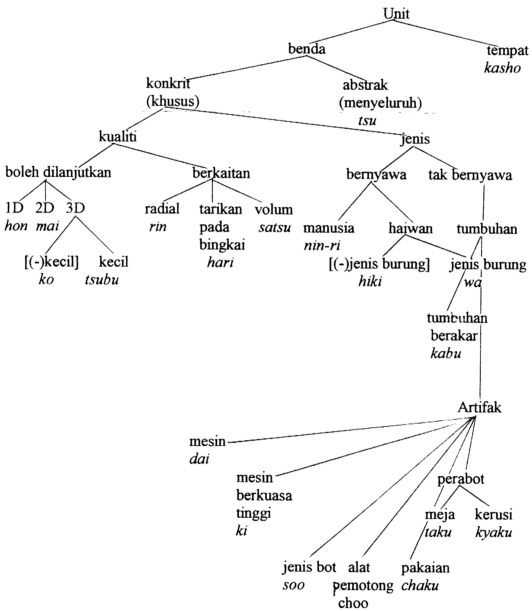
Penjodoh Bilangan	Kategori	Sifat
orang	manusia	Bernyawa (+), manusia (+)
ekor	Haiwan/binatang	Bernyawa (+), bukan manusia (-)
Biji, batang, kuntum dll.	Benda bersaiz kecil	Tidak bernyawa (-), bukan manusia (-)

Seorang penyelidik yang bernama **Denny** (1979) telah menghuraikan Struktur Dalaman Semantik penjodoh bilangan bahasa Jepun dengan menggunakan rajah pokok seperti di rajah 5.1 yang berikut.

Rajah 5.1

Fitur Semantik beberapa Penjodoh Bilangan Bahasa Jepun

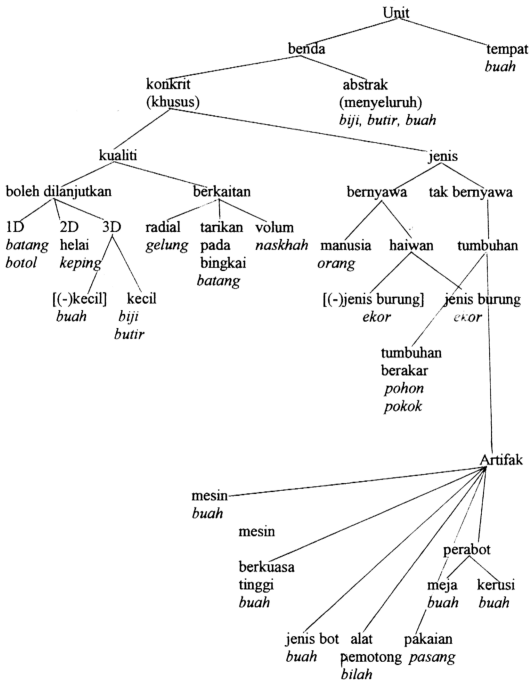
(Denny 1979a:320)

Rajah 5.2

Fitur Semantik beberapa Penjodoh Bilangan Bahasa Melayu

(Denny 1979a:320)

5.3.1 Persamaan dari segi makna penjodoh bilangan bahasa Melayu dan bahasa Jepun

Penjodoh bilangan *orang*, yang membawa maksud manusia adalah ciri persamaan dalam kedua-dua bahasa. Pembahagian kategori seperti manusia, haiwan dan benda yang ditandai dengan fitur-fitur semantik untuk sifat bernyawa, manusia, bukan manusia, benda tidak bernyawa, bukan manusia dan bukan haiwan juga merupakan ciri-ciri yang boleh dikatakan mempunyai persamaan di antara kedua-dua bahasa.

5.3.2 Perbezaan dari segi makna penjodoh bilangan bahasa Melayu dan bahasa Jepun

Ciri-ciri perbezaan yang dapat dibincangkan di sini ialah, bagi bahasa Melayu terdapat penjodoh bilangan yang “jernih” yang dapat mempunyai perkaitan langsung dengan makna penjodoh bilangan itu sendiri. Misalnya, *orang*, *ekor*, *biji*, *batang*, *kuntum* dan lain-lain lagi. Kemudian ada pula penjodoh bilangan yang “tak jernih” iaitu yang tidak mempunyai perkaitan dengan makna penjodoh bilangan yang dipadankan. Misalnya, *bentuk*, *buah*, *mata* dan lain-lain. Ada juga yang “separuh jernih” iaitu yang hanya mempunyai perkaitan makna dengan kata nama tertentu sahaja. Misalnya, *pucuk*, *surat* dan lain-lain. Untuk lebih jelas sila rujuk perbincangan bahagian makna pada penjodoh bilangan bahasa Melayu dan bahasa Jepun.

Bahasa Jepun tidak memberikan pengkhususan pada penjodoh bilangan yang “jernih”, “tak jernih” atau “separuh jernih” seperti di dalam bahasa Melayu. Walaupun penjodoh bilangan yang “jernih” seperti penjodoh bilangan **nin-ri** yang membawa maksud **manusia** dan digunakan untuk manusia / orang terdapat dalam penjodoh bilangan bahasa Jepun.

5.4 Penggunaan penjodoh bilangan bahasa Melayu dan bahasa Jepun

Dari segi penggunaan penjodoh bilangan banyak perbezaan yang ketara dapat dilihat pada kedua-dua bahasa. Beberapa contoh di bawah dapat menjelaskan keadaan itu.

Contoh 1:

Penjodoh bilangan bahasa Melayu

Buah – digunakan untuk mesin, kenderaan, rumah, perabot dan sebagainya.

Penjodoh bilangan bahasa Jepun

Dai – digunakan untuk mesin dan kenderaan seperti basikal, motosikal, kereta, bas dan sebagainya.

Ken – digunakan untuk rumah dan bangunan.

Ki – digunakan untuk kenderaan yang bersayap dan berkuasa tinggi seperti kapal terbang, helikopter, roket, jet dan sebagainya.

Tsu – digunakan untuk perabot seperti kerusi, meja dan sebagainya.

Contoh 2:

Penjodoh bilangan bahasa Melayu

ekor – digunakan untuk semua jenis binatang dan serangga.

Penjodoh bilangan bahasa Jepun

hiki – digunakan untuk binatang yang bersaiz kecil dan tidak bersayap.

wa – digunakan untuk binatang seperti anab, binatang dan serangga yang bersayap.

too – digunakan untuk binatang yang bersaiz besar.

Contoh 3:

Penjodoh bilangan bahasa Melayu

pasang – digunakan untuk benda atau manusia yang berpasangan seperti, kasut, mata, suami isteri, pengantin dan sebagainya.

Penjodoh bilangan bahasa Jepun

soku – digunakan untuk benda yang dipakai di kaki seperti sarung kaki, kasut dan sebagainya.

chaku – digunakan untuk pakaian.

Tai – digunakan untuk pasangan manusia seperti suami isteri, kekasih dan sebagainya.

Contoh 4:

Penjodoh bilangan bahasa Melayu

Keping – digunakan untuk benda nipis, leper dan lebar seperti papan, biskut, roti, stem dan sebagainya.

Helai – digunakan untuk benda yang nipis seperti kertas, baju, kain, sapu tangan dan sebagainya.

Penjodoh bilangan bahasa Jepun

Mai – digunakan untuk benda nipis, leper dan lebar seperti stem, roti, baju, kertas dan sebagainya.

Contoh 5:

Penjodoh bilangan bahasa Melayu

Batang – digunakan untuk benda yang lurus, panjang dan keras seperti pokok, pensil, galah, gigi, jalan dan sebagainya.

Botol – digunakan untuk bahan cecair yang diisikan ke dalam botol seperti air, dakwat, kicap, minyak, ubat dan sebagainya.

Kaki – digunakan untuk benda seperti cendawan, lilin dan payung.

Penjodoh bilangan bahasa Jepun

Hon/bon/pon – digunakan untuk benda panjang dan lurus seperti pokok, pensil, payung dan bahan cecair yang diisikan ke dalam botol.

Daripada beberapa contoh penggunaan penjodoh bilangan bagi kedua-dua bahasa yang dipaparkan di atas, kita dapat menjangkakan kesulitan yang akan dihadapi oleh pelajar Melayu adalah disebabkan penggunaan penjodoh bilangan yang tidak seragam di antara kedua-dua bahasa itu. Misalnya bagi bahasa Jepun yang mempunyai banyak penggunaan penjodoh bilangan untuk kata nama tertentu sedangkan bahasa Melayu hanya diwakili oleh satu penjodoh bilangan sahaja. Begitu juga keadaan Sebaliknya, dimana dalam bahasa Jepun hanya menggunakan satu penjodoh bilangan, tetapi lebih dari satu penjodoh bilangan digunakan untuk kata-kata nama tertentu.

5.5 Perbandingan sistem penjodoh bilangan bahasa Melayu dan bahasa Jepun dari segi urutan dalam ayat

Beberapa perbezaan mengenai sistem penjodoh bilangan bahasa Melayu dan bahasa Jepun dari segi urutan dalam ayat dapat dilihat dalam contoh-contoh ayat berikut:

Contoh 1:

Ayat bahasa Melayu

Ali	telah membeli	10-biji telur	di kedai	itu
Ali-san wa	kaimashita	10-ko tamago o	de mise	ano.

(Ali-san KN wa **Partikel** kaimashita **KK lepas** 10 **KB** -ko **PB** untuk benda bersaiz kecil tamago KN o **Partikel** de **Partikel** mise KN ano **Penunjuk**)

Terjemahan ke dalam bahasa Jepun (ayat yang betul)

Ali-san wa ano mise de **tamago o 10-ko** kaimashita.

(Ali-san KN wa **Partikel** ano **Penunjuk** mise KN de **Partikel** tamago KN o **Partikel** 10 **KB** -ko **PB** untuk benda bersaiz kecil kaimashita **KK lepas**)

Contoh 2:

Ayat Bahasa Melayu

Pada malam semalam	saya	telah membaca	novel
Yube	watashi wa	yomimashita	shousetsu

yang mengandungi **dua ratus helai muka surat**
ni-hyaku peeji no

(Yube KN untuk masa yang lepas watashi KN wa **Partikel** yomimashita **KK lepas** shousetsu KN ni-hyaku peeji **PB** untuk benda datar dan nipis no **Partikel**)

Terjemahan ke dalam bahasa Jepun (ayat yang betul)

Yube watashi wa ni-hyaku peeji no shousetsu o yomimashita.

(Yube **KN** untuk masa yang lepas watashi **KN** wa **Partikel** ni-hyaku **KB** peeji **PB** untuk benda datar dan nipis no **Partikel** shousetsu **KN** o **Partikel** yomimashita **KK** lepas)

Dari contoh di atas, kita dapat mengatakan bahawa struktur dan pola ayat dengan penjodoh bilangan berbeza bagi kedua-dua bahasa. Struktur yang berbeza ini boleh menimbulkan masalah kepada pelajar Melayu semasa mempelajari bahasa Jepun, terutama apabila ingin meletakkan penjodoh bilangan bahasa Jepun dalam ayat mengikut urutannya yang betul.

5.6 Kesimpulan

Daripada huraian di atas kita telahpun mengetahui ciri-ciri persamaan dan perbezaan kata bilangan dan penjodoh bilangan bahasa Melayu dan bahasa Jepun. Seterusnya adalah lebih baik jika kita dapat melihat kesilapan-kesilapan sebenar yang dilakukan oleh pelajar semasa menggunakan kata bilangan dan penjodoh bilangan bahasa Jepun.

Dalam bab berikutnya penulis akan menerangkan kesilapan-kesilapan yang dilakukan oleh pelajar daripada 20 sampel kertas jawapan latihan dan ujian yang telah disemak.